

त्रैककुदाञ्जनेनाभाविऽन्यदिति । त्रिककुत्पर्वताडुत्पन्नाञ्जनं लभ्यते चित्तेनाक्षिद्वयम-
ज्यात्तद्भाविऽन्यदप्यञ्जनं ग्राह्यमिति सूत्रार्थः । वृत्रस्य । अञ्जनं देवता । हे अञ्जन
त्वं वृत्रस्यासुरस्य कनीनकोऽसि नेत्रमध्यगतकृष्णमण्डलरूपोऽसि । यत्र वाऽइन्द्रो
वृत्रमहंस्तस्य यदद्यासीदित्यादिश्रुतिः [३.१.२.१२.] । तथा च तित्तिरिः । इन्द्रो वृ-
त्रमहन् (३.) तस्य कनीनिका परापतत्तदेवाञ्जनमभवदिति । चक्षुर्दा असि कनी-
निकावृषत्वात्वं दृष्टिप्रदोऽसि अतो मे मक्षं चक्षुर्देहि सम्यग्दृष्टिपाठवं प्रयह ॥३॥

a. चित्पतिर्मा पुनातु । b. वाक्पतिर्मा पुनातु ।

c. देवो मा सविता पुनात्वहिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।

तस्य ते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुने तर्ह्येयम् ॥४॥

का° [७.३.१.] कुशपवित्रैः चित्पतिर्मेति पावयति सप्तभिः सप्तभिः प्रतिमल्ल-
महिद्रेणेति सर्वत्रेति । अहिद्रेणेति शेषस्त्रिघ्नपि मल्लेघनुष्यते । चित्पतिर्मा ।
चितां ज्ञानानां पतिश्चित्पतिर्मनोऽभिमानी देवो मा मां यज्ञमानं पुनातु शोधयतु
मनो वै चित्पतिरिति तित्तिरिवाक्यात् । यद्वा चित्पतिः प्रजापतिः प्रजापतिर्वै
चित्पतिरिति श्रुतेः [३.१.२.२२.] । किं चाहिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः किरणैः ।
वायुरहिद्रेण पवित्रं शुद्धिहेतुत्वात् हिद्रेरहितत्वाच्च यद्वादित्यमण्डलमहिद्रेण पवित्रम् ।
असौ वाऽआदित्योऽहिद्रेण पवित्रमिति श्रुतेः । हे पवित्रपते पवित्रान्शुद्धान्याति प-
वित्रपतिस्तत्सम्बुद्धौ हे पवित्रपते शुद्धपालक ते पवित्रपूतस्य तव पवित्रेण पूर्वी-
क्तेन शुद्धस्य तस्य यज्ञमानस्याभीष्टं भूयादिति शेषः । तदेव स्पष्टयति । यत्का-
मोऽहं पुने तत् शक्यम् यः कामो यस्य यत्कामः यद्वा यस्मिन्कामो यस्य स
यत्कामः सोमयागानुष्ठाने कामवानहं पुने आत्मानं शोधयामि तत्सोमयागानु-
ष्ठानं शक्तो भूयासम् । यज्ञानुष्ठानसामर्थ्यं मेऽस्त्वित्यर्थः ॥ वाक्पतिः वाचां पति-
र्वृहस्पतिर्मा मां पुनातु ॥ सविता देवोऽर्तयामी मा मां पुनातु । एतन्मल्लद्वयं
पूर्ववच्योक्तम् ॥४॥

आ वो देवास ईमहे वामं प्रयत्यधरे ।

आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो हवामहे ॥५॥